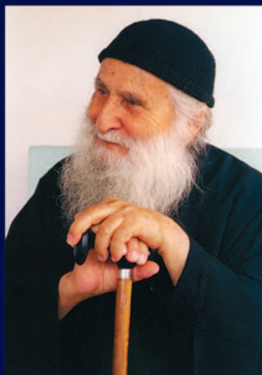
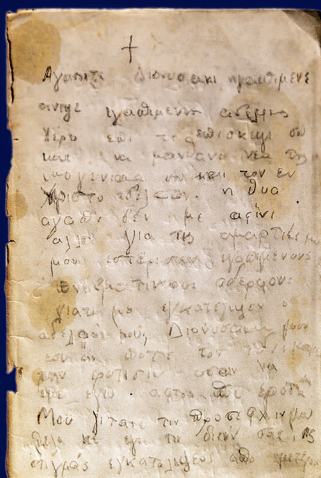

„Ne dădea foarte multe învăţături în fiecare noapte, şi fiecăruia în parte, şi tuturor la un loc."
„Fericitul nostru Gheron Iosif ne spunea că şi astăzi există oameni care se silesc şi au găsit harul lui Dumnezeu, ca Părinţii de demult."

MONAHUL IOSIF VATOPEDINUL

„Adevărata isihie, care începe, potrivit Părinţilor, de la meditaţia ascunsă şi duce la îndumnezeirea omului şi la dobândirea simplităţii dintru început, nu se dobândeşte cu tipicuri seci, fără lupte şi sudori epuizante."

GHERON IOSIF ISIHASTUL

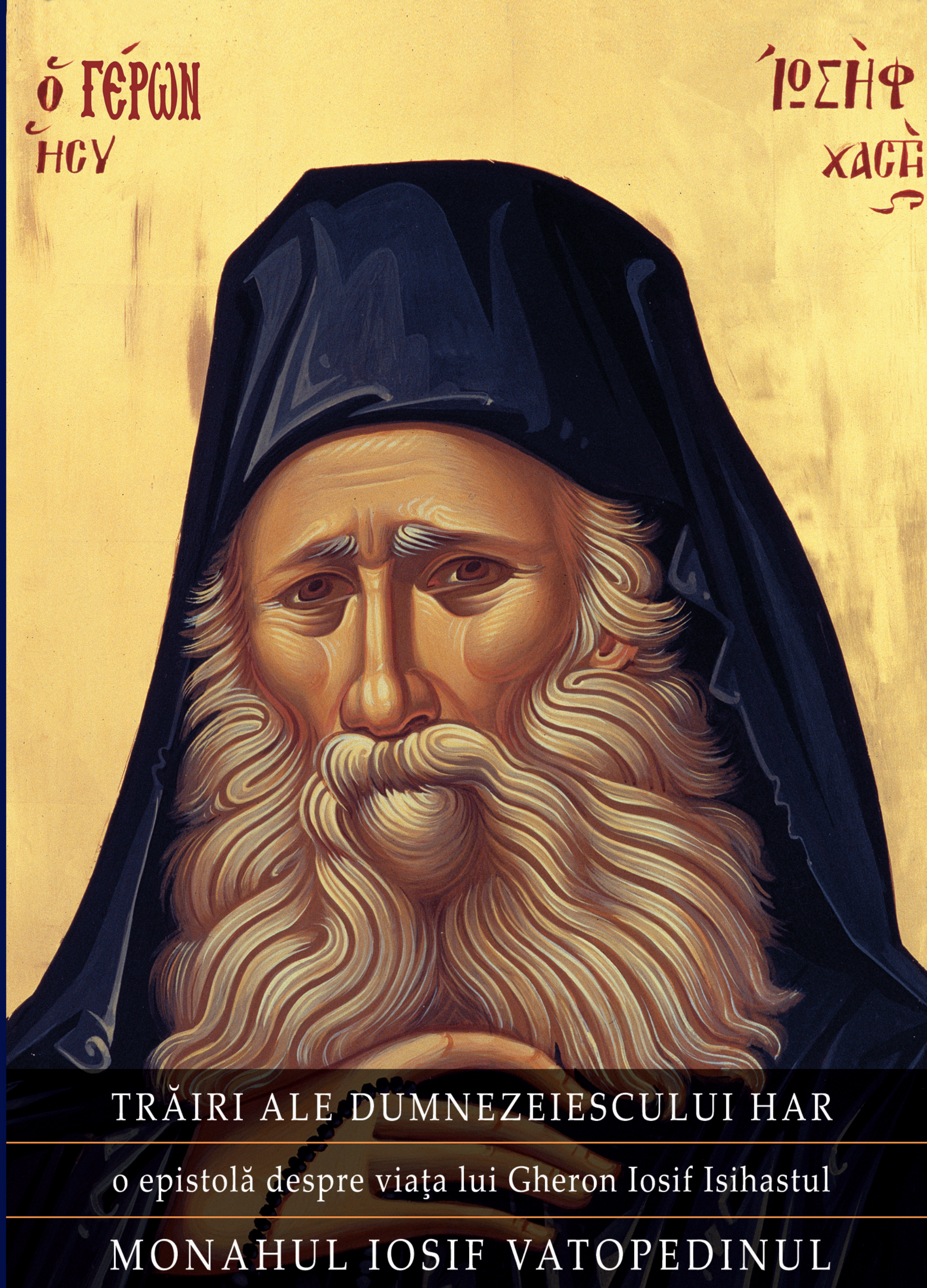
SF. NECTARIE

ISBN 978-973-85817-5-3
www.editurasfnectarie.ro

TRĂIRI ALE DUMNEZEIESCULUI HAR

EDITURA SF. NECTARIE

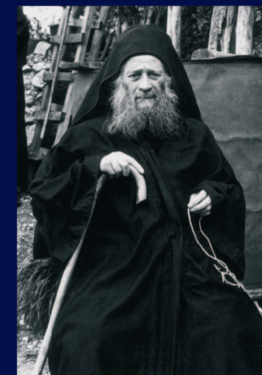

TRĂIRI ALE DUMNEZEIESCULUI HAR

o epistolă despre viaţa lui Gheron Iosif Isihastul

MONAHUL IOSIF VATOPEDINUL

EDITURA SF. NECTARIE

„Isihia, liniştirea, în afara celor atât de multe pe care le scriu Părinţii, este rădăcina nepăcătuirii şi calea către autocunoaştere."

GHERON IOSIF ISIHASTUL

epistole inedite

SF. NECTARIE

TRĂIRI ALE DUMNEZEIESCULUI HAR

O EPISTOLĂ DESPRE VIAȚA LUI GHERON IOSIF ISIHASTUL

EPISTOLE INEDITE

Traducere după:
ΓΕΡΟΝΤΟΣ ΙΩΣΙΦ ΒΑΤΟΠΑΙΔΙΝΟΥ
ΘΕΙΑΣ ΧΑΡΙΤΟΣ ΕΜΠΕΙΡΙΕΣ
ΓΕΡΟΝΤΑΣ ΙΩΣΗΦ Ο ΗΣΥΧΑΣΤΗΣ
ΕΠΙΣΤΟΛΙΜΑΙΑ ΒΙΟΓΡΑΦΙΑ – ΑΝΕΚΔΟΤΕΣ ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ

Ἔκδοση ΙΕΡΑ ΜΕΓΙΣΤΗ ΜΟΝΗ ΒΑΤΟΠΑΙΔΙΟΥ,
ΑΓΙΟΝ ΟΡΟΣ, Α΄ ΕΚΔΟΣΗ 2005

Coperta: Dana Moroiu, Cornel Alexandrescu

Imagine copertă: Icoană contemporană „*Cuviosul Iosif Isihastul*“
de ierod. Ilie (Dantes Bobăianu)

Flaps 1: Gheron Iosif Isihastul (foto)
Flaps 4: Gheronda Iosif Vatopedinul (foto, sus);
O epistolă a lui Gheron Iosif Isihastul (manuscris, jos)

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
IOSIF VATOPEDINUL, ST.
Trăiri ale dumnezeiescului har, Gheron Iosif Isihastul : epistolă biografică - epistole inedite / monah Iosif Vatopedinul ; trad.: ierom. Agapie. - Arad : Editura Sfântul Nectarie, 2008
Bibliogr.
ISBN 978-973-85817-5-3
I. Agapie, ieromonah (trad.)
235.3 Iosif Gheron

MONAHUL IOSIF VATOPEDINUL

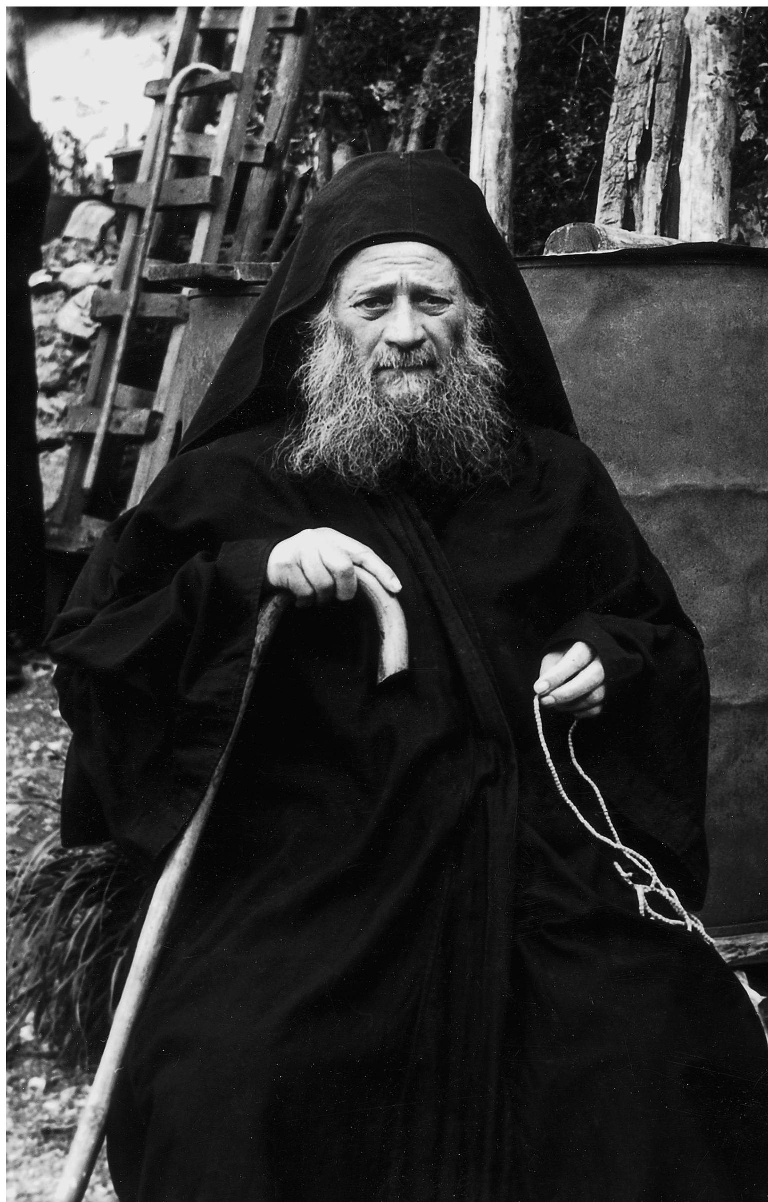
TRĂIRI ALE DUMNEZEIESCULUI HAR

O EPISTOLĂ DESPRE VIAȚA LUI GHERON IOSIF ISIHASTUL

EPISTOLE INEDITE

Traducere din limba greacă de
Ierom. Agapie (Corbu)

Gheron Iosif Isihastul (1898-1959)

Prolog la ediția românească

Trăim vremuri neliniştitoare, în care dragostea multora s-a răcit şi fărădelegea s-a înmulţit mai mult ca nicicodată. Diavolul (a cărui izbândă desăvârşită este să-i facă pe oameni să creadă că el nu există) amăgeşte, înşală şi seduce cu spor, aşa încât păcatul a devenit astăzi un mod firesc de viaţă. O privire critică asupra societăţii contemporane ar putea uşor distinge cum că ea nu numai că nesocoteşte Evanghelia, dar şi încearcă să i se împotrivească. Exemplele sunt nenumărate şi la îndemână; cuvinte ca *pocăinţă*, *smerenie*, *drum al crucii*, *înfrânare*, atunci când nu sunt luate în râs, se rostesc cu stângăcie şi fără convingere. Omul ideal al lumii noastre este fundamental opus celui hristocentric: zgomotos, mândru, lacom, înclinat spre patimile trupeşti, risipit în afara lui.

Într-o astfel de lume, secularizată şi nepăsătoare la viaţa lăuntrică, Bătrânii duhovniceşti, monahii îmbunătăţiţi,

sunt cei care ne dovedesc fără de tăgadă că se mai poate trăi după cuvântul lui Hristos, că mai sunt cu putinţă experienţe ale harului dumnezeiesc. Un astfel de Părinte a fost şi Gheronda (Bătrânul) Iosif.

Vlăstar al unei familii numeroase şi sărace din insula Paros, părăseşte ceea ce se anunţa a fi o carieră economică prosperă, pentru a afla harul Duhului Sfânt, de care citise în câteva broşuri conţinând vieţi de sfinţi. Om simplu, neinstruit în cele ale înţelepciunii omeneşti şi fără nici un fel de cultură, s-a făcut părtaş „Înţelepciunii lui Dumnezeu, cea întru taină, ascunsă, pe care Dumnezeu a rânduit-o mai înainte de veci spre slava noastră" (1 Cor. 2, 7).

Hristos a îngăduit să fie încercat cu multe ispite, dar şi să fie miluit cu nenumărate mângâieri ale harului: trăiri şi întâmplări minunate, vederi duhovniceşti parcă luate din paginile *Patericului* sau ale *Vieţilor Sfinţilor*. Ele stau mărturie netăgăduită că sfinţenia nu a fost dăruită de Dumnezeu numai *în vremea aceea*, ci e cu putinţă şi acum, cu toată stricăciunea şi delăsarea duhovnicească a timpului nostru. „Dumnezeu şi harul Său sunt aceiaşi, ieri şi azi şi în veci" (*cf.* Evr. 13, 8), obişnuia să spună.

În timpul vieţii, puţini oameni i-au cunoscut lucrarea. Dispreţuit şi neluat în seamă chiar de mulţi monahi din Sfântul Munte, Bătrânul Iosif a părut să împlinească spusa lui Avva Antonie: „Vine vremea când oamenii vor înnebuni şi, dacă vor vedea pe cineva că nu-i nebun, se vor ridica împotriva lui, pentru că nu e ca ei, spunându-i: «Eşti nebun!»" În cele din urmă însă, cu prezenţa sa de om al rugăciunii şi isihiei, Părintele a adus o mărturie

cutremurătoare a lui Iisus Hristos, nu numai în Sfântul Munte, ci şi în afara lui. Pe lângă faptul că a contribuit în chip esenţial la renaşterea duhovnicească a Athosului, prin ucenicii şi prin scrisorile sale, el a răspândit învăţătura isihiei şi a rugăciunii minţii în toată lumea.

Cartea de faţă cuprinde o biografie a Bătrânului Iosif, precum şi câteva scrisori ale sale, până astăzi needitate. În primul rând, deci, o biografie epistolară, o scrisoare trimisă de Părintele nostru duhovnicesc Iosif Vatopedinul (ucenic direct al Cuviosului) către un frate care vroia să afle mai în amănunt despre viaţa acestuia. Scrisă în 1962, la mai puţin de trei ani de la trecerea la Domnul a Bătrânului, epistola are mult farmec şi profunzime, arătând frumuseţea şi măreţia isihiei, despre care, lucru demn de luat în seamă, Părintele Iosif nu le vorbea numai monahilor, ci şi mirenilor, subliniind că ea trebuie dobândită de toţi creştinii; isihast nu este numai cel care se izolează de lume şi petrece în tăcere desăvârşită, ci orice om care reuşeşte, cu ajutorul harului, o bună alcătuire a puterilor sale lăuntrice, duhovniceşti.

Salutăm cu bucurie traducerea în limba română a cărţii *Trăiri ale dumnezeiescului har*, rod al ostenelilor ieromonahului Agapie Corbu – care, de altfel, are o legătură consistentă şi profund duhovnicească cu Sfântul Munte şi, în mod deosebit, cu mănăstirea noastră – cu nădejdea că ea va contribui la sporul duhovnicesc al fraţilor creştini români. Pentru că adevărata putere a Bisericii nu este nici bunăstarea materială ori abilitatea organizatorică, nici buna mediatizare ori rezultatele favorabile din sondajele

de opinie, ci viaţa lăuntrică a mădularelor ei, felul în care fiecare în parte reuşeşte prin trezvie, nevoinţă, înfrânare, smerenie, blândeţe şi dragoste, să găsească „Împărăţia lui Dumnezeu care este înlăuntrul nostru“ (Lc. 17, 21).

Egumenul Sfintei şi Cinstitei
Marii Mănăstiri a Vatopedului

O epistolă despre viața lui Gheron Iosif Isihastul

scrisă de ucenicul său,
monahul Iosif Vatopedinul,
la trei ani de la adormirea acestuia

1. Introducere

„O, moarte, cât de amară îţi este amintirea!“, după dumnezeiescul Sirah (Înţel. Sir. 41, 1). Deşi nu se potriveşte să spunem acest lucru noi, creştinii, eu totuşi am spus-o, pentru că sunt amărât de pierderea fiinţe mele celei mai iubite din această lume. Cu toate că simt aşa şi mă tângui pentru iubitul meu Gheron, pe când trăia, adeseori l-am întristat şi l-am amărât. Întotdeauna te întristezi când îţi dai seama cât ai necăjit pe cineva pe care îl iubeşti. Iar când se întâmplă să fii lipsit de acea persoană, atunci întristarea îţi este şi mai mare. Spun acestea ca să înveţe, de este cu putinţă, şi alţi ucenici – mai ales cei care s-au învrednicit să găsească stareţi cu adevărat duhovniceşti – să fie atenţi cât mai mult cu putinţă, pentru că atunci când întâi-stătătorul, păzitorul şi povăţuitorul

Cuprins

Epistole inedite

Cuviosul Iosif Isihastul, icoană

Chiliile Bisericuţei Cinstitului Înaintemergător

Bisericuţa Cinstitului Înaintemergător de la Schitul Sfântul Vasile,
unde a vieţuit Gheron Iosif

Bisericuţa Cinstitului Înaintemergător din peşterile de la Sfânta Ana Mică

Interiorul Bisericuţei Cinstitului Înaintemergător de la Sfânta Ana Mică

Coliba „Bunavestire“ (sus) de la Nea Skiti,
unde a trăit ultimii ani din viaţă Gheron Iosif

Exteriorul Chiliilor de la Peşterile de la Sfânta Ana Mică

Peştera de la Katunakia, unde Gheron Iosif a avut vedenia cu cei trei tineri

Ieromonahul Kiprianos Stavrovunitul (1878-1955)

Monahul sârb Gheorghe Branko Vitkovici (1920-1972), care a ucenicit la Gheron Iosif în ultimul an de viaţă al acestuia.

Tânărul Francisc (stânga), cu doi dintre fraţii săi: Emanuil (centru) şi Leonardo (dreapta).

Gheron Iosif la vârsta tinereţii, în jurul anului 1930

Gheron Arsenie (1886-1983), tovarăşul de nevoinţă al lui Gheron Iosif

Fericitul Gheron Efrem Katunakiotul (1912-1998)